

svare, og ud derover kan ingen Byrde i saa Henseende komme til at paahvile Statskassen. Det foreliggende Lovforslag vil være et Fremskridt i Retning af at faa disse Forhold fast ordnede, og derfor vil jeg tilraade at stemme for Forslaget.

**Chr. Reventlow:** Da jeg i Fjor stemte imod det da vedtagne Forslag om Hofpensioner, ønsker jeg gerne at knytte et Par Bemærkninger til det her foreliggende. Det blev den Gang hævdet, at dette Ting ved sin Vedtagelse Aaret i Forvejen af en midlertidig Lov om Hofpensioner havde taget Stilling til Spørgsmaalet og afgjort Sagen. Dette kunde i ethvert Tilfælde ikke gælde de nyvalgte Medlemmer af dette Ting, som ere komne ind efter den Tid, og det kunde vel overhovedet ikke fremføres som et vægtigt Argument, da man dog ikke, fordi man under særlige Omstændigheder har stemt for en midlertidig Lov, er forpligtet til at stemme for den samme Lov som permanent Lov senere. Det blev desuden hævdet, at Pensionsloven af 1858 samt Praksis anviste, hvorledes man skulde gaa frem med Hensyn til Hofpensioner. Men hvis dette var Tilfældet, hvis Pensionsloven og Praksis anviste dette, var der overhovedet ikke nogen som helst Grund til ved en ny Lov paa dette Omraade at præcisere Statens Pensionsforpligtelse i den Henseende. Desuden sige vistnok baade Pensionsloven og Praksis noget andet, end der her foreslaas.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) pegede paa, hvad Tscherning udtalte i 1863, da Pensionsloven efter Kong Frederik den syvendes Død var til Behandling. Tscherning mente den Gang, at hvad der skulde ske, var den sidste Afslutning af, hvad der traditionelt set kom fra en tidligere Tid, og han udtalte meget bestemt, at Bestemmelserne i Pensionsloven af 1858 ikke give Civillistens Betjente Anvisning paa at blive pensionerede efter Pensionslovens Regler. Han siger, at det er ikke rigtigt, at den omtalte Paragraf i Pensionsloven overfører Pensionslovens Bestemmelser paa Civillistens Embedsmænd. Den lader kun bestaa en Udsigt til, at Staten kan ville udover Civillistens Beløb give et Tilskud til Pensioner, og at det ganske staar i Regeringens og den Gang i Rigsraadets Magt at bestemme, om man vil give Pension, om man ingen vil give, eller hvor stor den skal blive, naar de ville give nogen. „De kunne efter min Mening give en Pension lig Nul“. Det er ogsaa ret

interessant at se den daværende Finansminister Fenger slutte sig til Tschernings Opfattelse, idet han aldrig har anerkendt Retten for Civillistens Embedsmænd til at faa Pension efter Pensionslovens Regler. Han siger, at det er klart, at det ligger til Lovgivningsmagten i hvert enkelt Tilfælde at bestemme, baade om den enkelte skal have Pension og hvor meget, og han tilføjer udtrykkeligt, at han opfatter Pensionslovens Bestemmelser ganske paa samme Maade som Tscherning. Det er da klart, at den Pensionslov, som den Gang vedtoges, ikke med Rette kan lægges til Grund for Beregningen af de Beløb, som man nu mener det vil være rigtigt at fastsætte. I 1863 skete der en Slags Afvikling fra Enevældens Tid, og Forslaget i Fjor, som man ogsaa i Henhold til Bemærkninger her vil lægge til Grund for Beregningen af det Beløb, der foreslaas, kan jeg ikke anerkende som nogen Basis for en saadan Beregning. Jeg kan det ikke, baade fordi der paa dette Forslag fandtes Personer, som efter min Mening vare uberettigede til at optages paa en saadan Pensionsliste, og fordi der var Pensioner opførte til større Beløb, end de vedkommende efter min Anskuelse havde nogen som helst Ret til at kræve.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder her, men kun henstille til Udvalget at overveje, om dette er den rigtige Fremgangsmaade at bruge, og om det Grundlag for Beregningen af Beløbene, som er anvendt her, er rigtigt. Jeg agter lige saa lidt i denne Sag som i nogen som helst anden at optræde smaaligt eller fedtet, og jeg kan slutte mig til de Talere, der mene, at det vil være heldigt en Gang for alle at faa en endelig Løsning af denne Sag, bl. a. for at man ikke en Gang i Fremtiden, hvis f. Eks. Socialdemokratiet skulde komme til Magten, skal se ogsaa dem falde for Fristelsen til at forelægge et saadant Forslag som det, der blev forelagt os i Fjor.

#### **Finansministeren (Vilhelm Lassen):**

Jeg tror, at hvordan man end ser paa denne Sag, erkendes det fra alle Sider, at det Lovforslag, jeg har forelagt, er i Overensstemmelse med, hvad jeg har udtalt baade i Finansudvalget og i dette Ting, og i Overensstemmelse med de Tanker, hvorom Flertallet i Finansudvalget og jeg vare blevne enige, naar Talen var om en endelig Ordning af dette Forhold. Der er af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og